

ΑΚΡΟΧΟΡΔΩΝΩΣΗ ΠΕΛΜΑΤΙΑΙΑ-ΚΟΙΝΩΣ ΜΥΡΜΗΓΚΙΕΣ.

Είναι σκληρή κεράτινη περιοχή του δέρματος, η οποία έχει τραχιά επιφάνια και πολλές φορές προκαλείται από τον ιό του θηλώματος.

Τα κύτταρα της επιδερμίδας πολλαπλασιάζονται σχηματίζοντας ψευδοόγκους. Το τμήμα της επιδερμίδας που προσβάλλεται είναι κερατινοκύτταρα. Ο ιός των ανθρωπίνων θηλωμάτων είναι ένας μικρός ιός, διπλής έλικας DNA ιός, ο οποίος αποτελείται από περίπου 8.000 ζεύγη νουκλεοτιδίων. το DNA του ιού βρίσκεται προστατευμένο σε ένα πρωτεϊνικό καψίδιο το οποίο δεν περιβάλλεται από περίβλημα λιποπρωτεΐνης, προσφέροντας έτσι στον ιό μεγάλη σταθερότητα, όσον αφορά τους περιβαλλοντικούς εχθρούς του, πχ. ζέστη, αντισηπτικά κ.λ.π.

Ο ιός των ανθρωπίνων θηλωμάτων προσβάλλει μόνο ανθρώπους και δεν μεταφέρεται Σε ζώα. Πάνω από 70 διαφορετικοί τύποι του ιού, έχουν απομονωθεί με βάση τις διαφορές στην ακολουθία του DNA.

Οι Μυρμηγκιές χωρίζονται κλινικά στις κοινές που είναι πολύ συχνότερες, κυρίως στα παιδιά, με εντόπιση στα χέρια. Μεγάλη συχνότητα υπάρχει σε εφήβους, με εντόπιση στο πρόσωπο και στη ραχιαία επιφάνεια χεριών και πελμάτων.

Κυρίως, ο ιός, στους ανθρώπους μεταδίδεται από μολυσμένα δάπεδα δεξαμενών κολύμβησης και δημοτικών λουτρών. Στο πέλμα, οι μυρμηγκιές, λόγω βάρους και συμπίεσης, πλατύνονται, με αποτέλεσμα πολλές φορές κατά τη βάδιση ή την ορθοστασία να προκαλούν δυσφορία ή πόνο. Πολλάκις είναι χρόνια κατάσταση, η οποία υποτροπιάζει. Οι μυρμηγκιές του πέλματος, μπορεί να είναι μονήρεις ή πολλαπλές, σε ομάδες που έχουν την εμφάνιση κουνουπιδιού ή μωσαϊκού.

Κοινές μυρμηγκιές: Κατά βάσει, όλες οι μυρμηγκιές είναι ίδιες, αλλά η εμφάνισή τους μπορεί να τροποποιείται ανάλογα με την εντόπισή τους στο σώμα.

Είναι μολυσματική, αλλά αβλαβής υπερπλασία δέρματος ή στην επιπολή στιβάδα του δέρματος και δεν προκαλεί την ανάπτυξη ριζών, σπόρων ή κλάδων. Τα μαύρα στίγματα, που μερικές φορές τις συνοδεύουν, είναι τριχοειδή, μέσα στα οποία το αίμα έχει θρομβηθεί λόγω της γρήγορης δερματικής υπερπλασίας που προκαλεί ο ιός. Οι κοινές μυρμηγκιές, είναι στερεές αφοριζόμενες, στρογγυλές ή ακανόνιστες υπερπλασίες με χρώμα σαρκώδες προς καστανό και διάμετρο περίπου 6 mm. Υπάρχουν επίπεδες, δακτυλιοειδής και νηματοειδής.

Οι επίπεδες συνήθως προκαλούν κνησμό. Παρατηρούνται στους καρπούς, τη ράχη των χεριών, το πρόσωπο, με χρώση σαρκώδη.

Οι δακτυλιοειδής έχουν χρώμα σκοτεινό και σχήμα στρογγυλό.

Οι νηματοειδής είναι υπερπλασίες μεγάλου μήκους, λεπτά νημάτια και βρίσκονται κυρίως στα βλέφαρα, στις μασχάλες ή στον τράχηλο παχύσαρκων ατόμων μέσης ηλικίας.

Πελματικές μυρμηγκιές: Είναι όμοιες με τις άλλες, αλλά λόγω πίεσης αποκτούν σχήμα επίπεδο. Η υπερπλασία προκαλεί δυσφορία με επίπονη βάδιση.

Εν πρώτης, τοποθετούνται στα υποδήματα βοηθητικά επιθέματα (αφρώδη ή σιλικονούχα).

ΙΑΤΡΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ

Υπάρχουν διάφορες θεραπευτικές μέθοδοι που χρησιμοποιούνται σήμερα:

A. Τοπικοί παράγοντες

Σαλικυλικό οξύ, λακτικό οξύ, κανθαριδίνη, ποδοφυλλίνη, ποδοφυλλοτοξίνη, φλουορακίλη, μπλεομυκίνη κ.α. Ο τρόπος δράσης τους είναι διαφορετικός, αλλά δρουν κερατολυτικά, άλλα κυτταροτοξικά και άλλα σαν αναστολείς της σύνθεσης του DNA.

B. Επεμβατικά

Διαθερμοπληξία, κρυοθεραπεία (υγρό άζωτο), λέιζερ διοξειδίου του άνθρακα, χειρουργική αφαίρεση.

Το είδος της θεραπείας που θα διαλέξουμε θα εξαρτηθεί από το είδος της μυρμηγκιάς, τον αριθμό αυτών, την εντόπιση, την ηλικία του ασθενούς, την εποχή του έτους, το χρώμα του δέρματος, καθώς επίσης και από τις προηγούμενες θεραπευτικές μεθόδους που είχαν χορηγηθεί.

Ποδολογική αντιμετώπιση: Εκ πρώτης όψης, η διάγνωση μυρμηγκιά ή κάλος, δεν είναι ευδιάκριτη. Η διαδικασία έχει ως εξής:

Λειαινώντας αρχικά την υπερκεράτωση του δέρματος, σχήματος εμφανώς στερεό, σαφώς αφοριζόμενο, στρογγυλό. Στη συνέχεια, χρησιμοποιείται διαβρωτικό διάλυμα, όπου βοηθά στην αποφλοιώσή της. Πολλάκις, τα τριχοειδή αγγεία, τα οποία έχουν θρομβωμένο αίμα, ενδεχομένως προκαλούν, ελαφρά αιμορραγία, συνοδευόμενη με πόνο. Συνίσταται, χρήση ξυλοκαΐνης και αιμοστατικό (πρόπολη). Ενδείκνυται επίσης το soft-laser. Ο αφανισμός της απαιτεί δύο-τρεις συνεδρίες, για το ενδεχόμενο αποφυγής υποτροπιασμού.

Απαραίτητη προϋπόθεση, για την ανωτέρω διαδικασία, είναι η χρήση του κατάλληλου ποδολογικού - εργαστηριακού εξοπλισμού, ήτοι, τροχός ψεκασμού, φρεζάκια, νυστέρια και πάσης φύσης ποδολογικά εργαλεία.